

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 17C/95/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6712214939
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Bohuš Hruška
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2015:6712214939.8

Rozhodnutie

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudcom Mgr. Bohušom Hruškom v právnej veci žalobcu POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova ul. č. 25, Bratislava 811 09, IČO: 35 807 598, zastúpený advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, proti žalovanému Slovenská republika, v jej mene: Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Bratislava 813 11, Župné námestie 13, o zaplatenie majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

Súd návrh žalobcu **z a m i e t a**.

Súd **n e p r i z n á v a** žalovanému náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 27.09.2012 boli tunajšiemu súdu doručené podania žalobcu zo dňa 17.09.2012 označené ako „Žaloba na plnenie o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy“ vedené pod spisovou značkou 17C/95/2012, 17C/96/2012, 17C/97/2012, 17C/98/2012, 17C/99/2012, 17C/100/2012, 17C/101/2012, 17C/102/2012, 17C/103/2012, 17C/104/2012, 17C/105/2012, 17C/106/2012, 17C/114/2012, 17C/115/2012, 17C/116/2012, 17C/117/2012, 17C/118/2012, ktorými sa žalobca domáha voči žalovanému náhrady škody vzniknutej mu nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Zvolen, pretože tento nerozhodol o návrhu oprávneného na zmenu exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora.

Vzhľadom k tomu, že predmetom konania sú obdobné veci a účastníci konania sú v jednotlivých konaniach totožní, súd rozhodol o spojení vecí na spoločné konanie uznesením zo dňa 4.2.2013 pod číslom konania 17C/95/2012-14 s tým, že uvedené veci sa budú viesť pod spisovou značkou 17C/95/2012. Vo všetkých prípadoch žalobca svoj žalobný návrh odôvodnil tým, že ako osoba oprávnená podal u zvoleného exekútora návrh na vykonanie exekúcie a následne u exekučného súdu si podal návrh na zmenu exekútora s tým, že o tejto zmene mal súd rozhodnúť do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora. Exekučný súd napriek tomu, že vec ním prejednávaná nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadovala si takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu, nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenom čase. V predmetom prípade neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala Exekučnému súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prietahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o zmene súdneho exekútora pristúpi až po veľmi dlhej dobe. Žalobcovi tak vznikla majetková škoda ako aj nemajetková ujma, ktorú si žalobca v žalobe vyčíslil.

Pokiaľ išlo o vec 17C/95/2012, tu si žalobca uplatnil titulom majetkovej škody sumu 175,- Eur a titulom nemajetkovej ujmy sumu 165,96 Eur.

Vo veci 17C 96/2012 si uplatnil titulom majetkovej škody sumu 175,- Eur a titulom nemajetkovej ujmy sumu 165,96 Eur.

Vo veci 17C 97/2012 si uplatnil titulom majetkovej škody sumu 175,- Eur a titulom nemajetkovej ujmy sumu 165,96 Eur.

Vo veci 17C 98/2012 si uplatnil titulom majetkovej škody sumu 175,- Eur a titulom nemajetkovej ujmy sumu 110,64 Eur.

Vo veci 17C 99/2012 si uplatnil titulom majetkovej škody sumu 175,- Eur a titulom nemajetkovej ujmy sumu 165,96 Eur.

Vo veci 17C 100/2012 si uplatnil titulom majetkovej škody sumu 175,- Eur a titulom nemajetkovej ujmy sumu 1 161,72 Eur.

Vo veci 17C 101/2012 si uplatnil titulom majetkovej škody sumu 175,- Eur a titulom nemajetkovej ujmy sumu 387,24 Eur.

Vo veci 17C 102/2012 si uplatnil titulom majetkovej škody sumu 175,- Eur a titulom nemajetkovej ujmy sumu 995,76 Eur.

Vo veci 17C 103/2012 si uplatnil titulom majetkovej škody sumu 175,- Eur a titulom nemajetkovej ujmy sumu 995,76 Eur.

Vo veci 17C 104/2012 si uplatnil titulom majetkovej škody sumu 175,- Eur a titulom nemajetkovej ujmy sumu 387,24 Eur.

Vo veci 17C 105/2012 si uplatnil titulom majetkovej škody sumu 175,- Eur a titulom nemajetkovej ujmy sumu 442,56 Eur.

Vo veci 17C 106/2012 si uplatnil titulom majetkovej škody sumu 175,- Eur a titulom nemajetkovej ujmy sumu 940,44 Eur.

Vo veci 17C 114/2012 si uplatnil titulom majetkovej škody sumu 175,- Eur a titulom nemajetkovej ujmy sumu 165,96 Eur.

Vo veci 17C 115/2012 si uplatnil titulom majetkovej škody sumu 175,- Eur a titulom nemajetkovej ujmy sumu 165,96 Eur.

Vo veci 17C 116/2012 si uplatnil titulom majetkovej škody sumu 175,- Eur a titulom nemajetkovej ujmy sumu 165,96 Eur.

Vo veci 17C 117/2012 si uplatnil titulom majetkovej škody sumu 175,- Eur a titulom nemajetkovej ujmy sumu 165,96 Eur.

Vo veci 17C 118/2012 si uplatnil titulom majetkovej škody sumu 175,- Eur a titulom nemajetkovej ujmy sumu 165,96 Eur.

Žalobca uvádzal, že z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu mala žalobcovi vzniknúť majetková škoda vo výške tak, ako uviedol v jednotlivých konaniach, a to 175,- Eur, ktorá predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov, spojených s jeho činnosťou, uskutočnenou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávky v období, v ktorej zbytočne uplynulo medzi doručením návrhu na zmenu exekútora a rozhodnutí o ňom. Žalobca vynaložil v tomto období na správ pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnancov pomocou informačného systému sumu 70,- Eur, na udržanie správ informačného systému sumu 40,- Eur, na administráciu listín a komunikáciu s pôvodným súdnym exekútorom 50,- Eur, na administratívne spracovanie textov, urgencií, adresovaných Exekučnému súdu, na publikačné výdaje, spojené s vyhotovením urgencií, adresovaných Exekučnému súdu, na poštovné a telekomunikačné výdaje, spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania na Exekučnom súde sumu 15,- Eur. Celkovou vynaložil žalobca vo veci správy a vymáhania svojej pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením návrhu na zmenu súdneho exekútora a rozhodnutím o ňom a to výlučne pod vplyvom nesústredením činnosti Exekučného súdu márne sumu 175,- Eur. Táto suma by nezaťažovala žalobcu, ak by Exekučný súd postupoval správne a pri rozhodovaní o zmene súdneho exekútora by dodržal zákonom stanovenú dobu.

Žalobca si súčasne uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy vo výške tak, ako je uvádzaná v jednotlivých konaniach, ktorú odôvodnil tým, že samostatné konštatovanie porušenia práva na rozhodnutie o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej dobe v spojení s porušením práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranom čase zaručeného čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Nesprávny úradný postup Okresného súdu je podľa ich názoru dôsledkom jeho nesústredenej činnosti takej intenzity, ktorá má za následok zbytočné prietahy v konaní, spojenej so zásahom do výkonu majetkových práv žalobcu. Márnym uplynutím času boli reálne ohrozené legitímne očakávania, že nastanú účinky predpokladané ustanovením § 44 ods. 8

Exekučného poriadku a správnym postupom Exekučného súdu dôjde k zámene súdneho exekútora čo bude viesť k efektívnemu a účinnému vymoženiu jeho pohľadávky. Nesprávny úradný postup Exekučného súdu vystavil oprávnené záujmy žalobcu nasledovným rizikám: neskorým ukončením procedúry zmeny súdneho exekútora Exekučným súdom nastalo riziko zániku povinného, nastalo riziko zmarenia účelu konania pre stratu kontaktu s povinným, nastalo riziko insolvenčnej povinného. Akokoľvek, náhradu nemajetkovej ujmy žalobca vníma ako spravodlivú satisfakciu za konkrétne porušenie jeho zákonných nárokov a základných práv. Potreba náhrady nemajetkovej ujmy má svoj základ v požiadavke na spravodlivé usporiadanie vzťahov a zasiahnutí adekvátnej nápravy a primeranej satisfakcie za porušenie základných práv a princípov právneho štátu. Žalobca si uplatňuje ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, za porušenie jeho práv, stratu legitímnych očakávaní, že nastane v zákonom čase stav, predpokladný zákonom, stratu dôvery, právo a spravodlivé riešenie veci a vyvolanie rizík, ohrozujúcich konečné vymoženie pohľadávky.

Súd vo veci vykonal dokazovanie a to oboznámením sa so skutočnosťami uvedenými v odôvodnení podaného návrhu, oboznámením sa s obsahom spisov Okresného súdu Zvolen 11Er 1551/03, 11Er 1366/04, 11Er 392/2004, 11Er 2750/04, 11Er 1630/02, 11Er 2967/03, 11Er 814/07, 11 Er 993/07, 11Er 5189/06, 11Er 2057/06, 16Er 49/07, 11Er 440/04, 11Er 3181/03, 11Er 699/06, 11Er 2738/04, 11Er 2768/04, 11Er 2990/04 a zistil tento skutkový stav:

Zo spisu 11Er 1551/03 súd zistil, že žalobca ako oprávnený subjekt podal dňa 2. 11. 2009 u súdneho exekútora návrh na zmenu súdneho exekútora. Následne na to súd požiadal pôvodného súdneho exekútora, aby súdu zaslal vyčíslenie trov exekúcie. Pôvodný súdny exekútor súdu doručil vyúčtovanie trov exekúcie dňa 2. 2. 2009. Uznesením Okresného súdu Zvolen č.k. 11Er 1551/2003-13 zo dňa 4. 2. 2010 súd vyhovel žiadosti oprávneného o zmenu súdneho exekútora.

Zo spisu 11Er 1366/2004 súd zistil, že oprávnený podal na Okresnom súde návrh na zmenu exekútora dňa 2. 11. 2009. Uznesením Okresného súdu Zvolen č.k. 11Er 1366/2004-14 zo dňa 8. 2. 2010 súd exekúciu vyhlásil za neprípustnú. Voči tomuto uzneseniu podal odvolanie oprávnený na tunajšom súde dňa 11. 3. 2010. Následne na to sudca Okresného súdu Zvolen svojím uznesením č.k. 11Er 1366/2004-24 zo dňa 24. 3. 2010 exekúciu vyhlásil za neprípustnú. Voči tomuto uzneseniu podal odvolanie oprávnený na tunajšom súde dňa 5. 5. 2010. Krajský súd Banská Bystrica svojím uznesením 12CoE 135/2010-30 zo dňa 23. 6. 2010 Uznesenie Okresného súdu potvrdil. Okresný súd Zvolen svojím uznesením 11Er 1366/2004-35 zo dňa 4. 2. 2011 exekúciu zastavil. Voči tomuto uzneseniu podal odvolanie oprávnený na tunajšom súde dňa 28. 2. 2011. Krajský súd Banská Bystrica svojím uznesením 2CoE 324/2011-44 zo dňa 22. 12. 2011 Uznesenie Okresného súdu Zvolen potvrdil.

Zo spisu 11Er 392/2004 súd zistil, že oprávnený na tunajšom súde podal dňa 2. 11. 2009 návrh na zmenu exekútora. Okresný súd Zvolen svojím uznesením 11Er 392/2004-14 zo dňa 8. 2. 2010 exekúciu vyhlásil za neprípustnú. Voči tomuto uzneseniu podal odvolanie oprávnený dňa 22. 3. 2010. Okresný súd Zvolen svojím uznesením 11Er 392/2004-24 exekúciu vyhlásil za neprípustnú. Voči tomuto uzneseniu podal odvolanie oprávnený na tunajšom súde dňa 20. 5. 2010. Krajský súd Banská Bystrica svojím uznesením 12CoE 174/2010-33 zo dňa 8. 6. 2010 uznesenie Okresného súdu potvrdil. Okresný súd Zvolen svojím uznesením 11Er 392/2004-39 zo dňa 20. 1. 2011 exekúciu zastavil. Voči tomuto uzneseniu podal odvolanie oprávnený dňa 14. 2. 2011. Krajský súd Banská Bystrica svojím uznesením 1CoE 238/2011-48 zo dňa 27. 5. 2011 Uznesenie Okresného súdu potvrdil.

Zo spisu 11Er 2750/2004 súd zistil, že oprávnený podal na tunajšom súde návrh na zmenu exekútora dňa 2. 11. 2009. Následne na to Okresný súd Zvolen vyzval pôvodného súdneho exekútora, aby si vyúčtoval trovy exekučného konania. Pôvodný súdny exekútor súdu doručil vyúčtovanie trov dňa 25. 11. 2009. Okresný súd Zvolen svojím uznesením 11Er 2750/2004-17 zo dňa 4. 1. 2010 exekúciu vyhlásil za neprípustnú. Voči tomuto uzneseniu podal odvolanie oprávnený na tunajšom súde dňa 3. 2. 2010. Následne na to Okresný súd Zvolen svojím uznesením 11Er 2750/2004-30 zo dňa 21. 4. 2010 exekúciu vyhlásil za neprípustnú. Voči tomuto uzneseniu podal odvolanie oprávnený na tunajšom súde dňa 7. 6. 2010. Krajský súd Banská Bystrica svojím uznesením 17CoE 147/2010-37 zo dňa 29. 7. 2010 uznesenie Okresného súdu Zvolen 11 Er 2750/2004-30, ktorým Okresný súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú zrušil. Následne na to Krajský súd Banská Bystrica svojím uznesením 1CoE 14/2010-44 zo dňa 30. 11. 2010 uznesenie Okresného súdu Zvolen 11Er 2750/2004-17, ktorým Okresný súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú potvrdil. Okresný súd Zvolen svojím uznesením 11Er 2750/2004-48 zo dňa 17. 5. 2011

exekúciu zastavil. Voči tomuto uzneseniu podal odvolanie oprávnený na tunajšom súde dňa 12. 10. 2011. Krajský súd Banská Bystrica svojím uznesením 16CoE 99/2012-60 zo dňa 25. 4. 2012 uznesenie Okresného súdu Zvolen potvrdil.

Zo spisu 11Er 1630/2002 súd zistil, že oprávnený podal na tunajšom súde dňa 2. 11. 2009 návrh na zmenu exekútora. Následne na to Okresný súd Zvolen vyzval pôvodného súdneho exekútora, aby súd zaslal vyčíslenie trov exekúcie. Pôvodný súdny exekútor súdu doručil vyčíslenie trov exekúcie dňa 22. 1. 2010. Okresný súd Zvolen svojím uznesením 11Er 1630/2002-13 zo dňa 4. 2. 2010 vyhovel žiadosti oprávneného o zmenu súdneho exekútora.

Zo spisu 11Er 2967/2003 súd zistil, že oprávnený podal na tunajšom súde návrh na zmenu exekútora dňa 8. 10. 2007. Následne na to súd vyzval pôvodného súdneho exekútora, aby súdu zaslal vyúčtovanie trov exekúcie. Pôvodný súdny exekútor doručil súdu vyúčtovanie trov exekúcie dňa 16. 1. 2008. Okresný súd Zvolen 11Er 2967/2003-17 zo dňa 20. 7. 2009 vyhlásil exekúciu za neprípustnú. Voči tomuto uzneseniu podal odvolanie oprávnený na tunajšom súde dňa 26. 8. 2009. Krajský súd Banská Bystrica svojím uznesením 16CoE 102/2010-31 z dňa 8. 6. 2010 Uznesenie Okresného súdu potvrdil. Okresný súd Zvolen svojím uznesením 11Er 2967/2003-34 zo dňa 5. 11. 2010 exekúciu zastavil. Voči tomuto podal odvolanie oprávnený na tunajšom súde dňa 30. 12. 2010. Krajský súd Banská Bystrica svojím uznesením 16CoE 195/2011-40 zo dňa 30. 6. 2011 Uznesenie Okresného súd potvrdil.

Zo spisu 11Er 814/2007 súd zistil, že oprávnený podal na tunajšom súde návrh na zmenu exekútora dňa 6. 9. 2010. Okresný súd Zvolen následne na to vyzval pôvodného súdneho exekútora, aby súdu zaslal vyúčtovanie trov exekúcie. Pôvodný súdny exekútor súdu doručil vyúčtovanie trov exekúcie dňa 14. 3. 2011. Okresný súd Zvolen svojím uznesením 11Er 814/2007-17 zo dňa 27. 4. 2011 vyhlásil exekúciu za neprípustnú a zastavil. Voči tomuto uzneseniu podal odvolanie oprávnený na tunajšom súde dňa 23. 8. 2011. Následne na to oprávnený podal dňa 7. 9. 2012 návrh na prerušenie konania. Krajský súd Banská Bystrica svojím uznesením 5CoE 32/2013-35 z dňa 18. 6. 2013 návrh oprávneného na prerušenie konania zamietol a uznesenie Okresného súdu zrušil a vec vrátil Okresnému súdu na ďalšie konanie. Voči uzneseniu Krajského súdu Banská Bystrica podal odvolanie oprávnený dňa 24. 7. 2013 na Krajskom súde v Banskej Bystrici. Najvyšší súd SR svojím uznesením 7CoE 108/2013-49 zo dňa 18. 12. 2013 odvolacie konanie zastavil.

Zo spisu 11Er 993/2007 súd zistil, že oprávnený podal na tunajšom súde návrh na zmenu exekútora dňa 2. 11. 2009. Následne na to súd vyzval pôvodného súdneho exekútora, aby súdu doručil vyúčtovanie trov exekúcie. Dňa 19. 3. 2010 pôvodný súdny exekútor súdu zaslal podnet na vyhlásenie exekúcie za neprípustnú a vyúčtoval si trovy. Okresný súd Zvolen svojím uznesením 11er 993/2007-19 z dňa 12. 5. 2011 vyhlásil exekúciu za neprípustnú a exekúciu zastavil. Voči tomuto uzneseniu podal odvolanie oprávnený na tunajšom súde dňa 16. 8. 2011. Krajský súd Banská Bystrica svojím uznesením 1CoE 143/2014-32 zo dňa 26. 8. 2014 Uznesenie Okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Zo spisu 11Er 5189/2006 súd zistil, že oprávnený podal návrh na zmenu exekútora na tunajšom súde dňa 2. 11. 2009. Následne na to Okresný súd vyzval pôvodného súdneho exekútora, aby súdu zaslal vyúčtovanie trov exekúcie. Pôvodný súdny exekútor súdu doručil dňa 27. 1. 2010 exekučný spis a dňa 9. 7. 2010 súdu doručil podnet na vyhlásenie exekúcie za neprípustnú a jej zastavenie. Okresný súd Zvolen, svojím uznesením 11Er 5189/2006-28 zo dňa 12. 5. 2011 exekúciu vyhlásil za neprípustnú a exekúciu zastavil. Voči tomuto uzneseniu podal na tunajšom súde dňa 18. 8. 2011 odvolanie. Dňa 7. 9. 2012 oprávnený súd doručil návrh na prerušenie konania. Krajský súd Banská Bystrica svojím uznesením 41CoE 160/2014-47 z dňa 24. 7. 2014 návrh oprávneného na prerušenie konania zamietol a uznesenie Okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Zo spisu 11Er 2057/2006 súd zistil, že oprávnený podal na tunajšom súde návrh na zmenu exekútora dňa 6. 10. 2010. Následne na to súd vyzval pôvodného súdneho exekútora, aby súdu zaslal vyúčtovanie trov exekúcie. Pôvodný súdny exekútor súdu dňa 11. 2. 2011 doručil návrh na zastavenie exekučného konania. Pôvodný súdny exekútor súdu doručil dňa 16. 5. 2011 exekútorský spis a vyčísliť si trovy exekúcie. Okresný súd Zvolen svojím uznesením 11Er 2057/2006-25 z dňa 18. 5. 2011 exekúciu vyhlásil za neprípustnú a exekúciu zastavil. Voči tomuto uzneseniu podal odvolanie oprávnený dňa 6. 3. 2012. Oprávnený podal na tunajšom súde dňa 9. 8. 2012 návrh na prerušenie konania. Krajský súd Banská

Bystrica svojím uznesením 41CoE 209/2013-59 zo dňa 31. 7. 2013 návrh oprávneného na prerušenie konania zamietol a uznesenie Okresného súdu potvrdil.

Zo spisu 16Er 49/2007 súd zistil, že oprávnený podal na tunajšom súde návrh na zmenu exekútora dňa 20. 9. 2010. Následne na to Okresný súd Zvolen vyzval pôvodného súdneho exekútora, aby súdu zaslal vyúčtovanie trov exekúcie. Pôvodný súdny exekútor súdu doručil dňa 28. 12. 2010 vyúčtovanie trov exekúcie. Následne na to Okresný súd vyzval oprávneného, aby súdu doručil zmluvu o úvere a všeobecné obchodné podmienky. Odpoveď od oprávneného bola súdu doručená dňa 28. 4. 2011. Okresný súd Zvolen 16Er 49/2007-23 zo dňa 8. 6. 2011 exekúciu zastavil. Voči tomuto uzneseniu podal odvolanie oprávnený na tunajšom súde dňa 9. 8. 2011. Dňa 7. 9. 2012 oprávnený súdu doručil návrh na prerušenie konania. Krajský súd Banská Bystrica svojím uznesením 43CoE 246/2014-44 zo dňa 31. 7. 2014 návrh oprávneného na prerušenie konania zamietol a rozhodnutie Okresného súdu Zvolen zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Okresný súd Zvolen svojím uznesením 16Er 49/2007-51 zo dňa 23. 10. 2014 exekúciu zastavil. Voči tomuto uzneseniu podal oprávnený na tunajšom súde dňa 12. 11. 2014 odvolanie. Krajský súd Banská Bystrica svojím uznesením 43CoE 548/2014-99 zo dňa 26. 2. 2015 uznesenie Okresného súdu Zvolen potvrdil.

Zo spisu 11Er 440/2004 súd zistil, že oprávnený podal na tunajšom súde návrh na zmenu exekútora dňa 30. 8. 2010. Okresný súd Zvolen vyzval pôvodného súdneho exekútora, aby súdu zaslal vyúčtovanie trov exekúcie. Pôvodný súdny exekútor súdu doručil dňa 12. 11. 2010 vyúčtovanie trov exekúcie. Okresný súd Zvolen svojím uznesením 11Er 440/2004-21 zo dňa 31. 1. 2012 exekúciu vyhlásil za neprípustnú a exekúciu zastavil. Voči tomuto podal odvolanie oprávnený na tunajšom súde dňa 1. 3. 2012. Krajský súd Banská Bystrica svojím uznesením 14CoE 106/2012-40 zo dňa 2. 4. 2012 Uznesenie Okresného súdu potvrdil.

Zo spisu 11Er 699/2006 súd zistil, že oprávnený podal na tunajšom súde návrh na zmenu exekútora dňa 2. 11. 2009. Okresný súd Zvolen svojím uznesením 11Er 699/2006-14 zo dňa 15. 2. 2010 exekúciu vyhlásil za neprípustnú. Voči tomuto uzneseniu podal odvolanie oprávnený na tunajšom súde dňa 21. 4. 2010. Okresný súd Zvolen svojím uznesením 11Er 699/2006-25 zo dňa 21. 5. 2010 exekúciu vyhlásil za neprípustnú. Voči tomuto uzneseniu podal odvolanie oprávnený na tunajšom súde dňa 6. 7. 2010. Krajský súd Banská Bystrica svojím uznesením 16CoE 203/2010-31 zo dňa 31. 8. 2010 odvolanie oprávneného odmietol. Okresný súd Zvolen svojím uznesením 11Er 699/2006-34 exekúciu zo dňa 4. 2. 2011 zastavil. Voči tomuto podal odvolanie oprávnený na tunajšom súde dňa 25. 2. 2011. Dňa 7. 9. 2012 oprávnený doručil súdu návrh na prerušenie konania. Krajský súd Banská Bystrica svojím uznesením 12CoE 52/2013-68 zo dňa 30. 9. 2013 Uznesenie Okresného súdu potvrdil.

Zo spisu 11Er 2738/2004 súd zistil, že oprávnený podal na tunajšom súde návrh na zmenu exekútora dňa 2. 11. 2009. Okresný súd Zvolen svojím uznesením 11Er 2738/2004-15 zo dňa 15. 2. 2010 exekúciu vyhlásil za neprípustnú. Voči tomuto uzneseniu podal odvolanie oprávnený na tunajšom súde dňa 19. 3. 2010. Okresný súd Zvolen svojím uznesením 11Er 2738/2004-32 zo dňa 4. 5. 2010 exekúciu vyhlásil za neprípustnú. Voči tomuto podal odvolania oprávnený na tunajšom súde dňa 21. 6. 2010. KS Banská Bystrica svojím uznesením 12CoE 357/2010-42 z dňa 14. 12. 2010 odvolanie oprávneného odmietol. Okresný súd Zvolen svojím uznesením 11Er 2738/2004-34 zo dňa 14. 2. 2011 exekúciu zastavil. Voči tomuto podal odvolanie oprávnený na tunajšom súde dňa 24. 3. 2011. Krajský súd Banská Bystrica svojím uznesením 13CoE 201/2011-53 zo dňa 15. 6. 2011 rozhodnutie OS potvrdil.

Zo spisu 11Er 2768/2004 súd zistil, že oprávnený podal na tunajšom súde dňa 2. 11. 2009 návrh na zmenu exekútora. OS Zvolen svojím uznesením 11Er 2768/2004-13 z dňa 16. 2. 2010 exekúciu vyhlásil za neprípustnú. Voči tomuto uzneseniu podal odvolanie oprávnený na tunajšom súde dňa 6. 4. 2010. Okresný súd Zvolen svojím uznesením 11Er 2768/2004-21 z dňa 21. 4. 2010 exekúciu vyhlásil za neprípustnú. Voči tomuto podal odvolanie oprávnený na tunajšom súde dňa 14. 6. 2010. KS BB svojím uznesením 12CoE 252/2010-27 zo dňa 19. 8. 2010 odvolanie oprávneného odmietol. OS Zvolen svojím uznesením 11Er 2768/2004-30 zo dňa 7. 1. 2011 exekúciu zastavil. Voči tomuto podal odvolanie oprávnený na tunajšom súde dňa 10. 2. 2011. KS BB svojím uznesením 16CoE 139/2011-37 z dňa 23. 3. 2011 uznesenie OS potvrdil.

Zo spisu 11Er 2990/2004 súd zistil, že oprávnený podal na tunajšom súde návrh na zmenu exekútora dňa 2. 11. 2009. OS Zvolen svojím uznesením 11Er 2990/2004-13 zo dňa 17. 2. 2010 exekúciu vyhlásil

za neprípustnú. Voči tomuto podal odvolanie oprávnený na tunajšom súde dňa 22. 3. 2010. OS Zvolen svojím uznesením 11Er 2990/2004-23 z dňa 31. 3. 2010 exekúciu vyhlásil za neprípustnú. Voči tomuto podal odvolanie oprávnený dňa 17. 5. 2010. KS BB svojím uznesením 12CoE 273/2010-29 zo dňa 14. 12. 2010 odvolanie oprávneného odmietol. OS Zvolen svojím uznesením 11Er 2990/2004-31 zo dňa 18. 2. 2011 exekúciu zastavil. Voči tomuto podal odvolanie oprávnený na tunajšom súde dňa 24. 3. 2011. KS BB svojím uznesením 14CoE 230/2011-40 zo dňa 27. 6. 2011 Uznesenie OS potvrdil.

Zo spisu 11Er 3181/2003 súd zistil, že oprávnený podal na tunajšom súde návrh na zmenu súdneho exekútora dňa 2. 11. 2009 návrh na zmenu exekútora. OS Zvolen svojím uznesením 11Er 3181/2003-13 zo dňa 10. 2. 2010 exekúciu vyhlásil za neprípustnú. Oprávnený na tunajšom súde dňa 8. 3. 2010 podal voči tomuto uzneseniu odvolanie. OS Zvolen svojím uznesením 11Er 3181/2003-27 z dňa 27. 4. 2010 exekúciu vyhlásil za neprípustnú. Oprávnený voči tomuto uzneseniu podal na tunajšom súde odvolanie dňa 21. 6. 2010. KS BB svojím uznesením 12CoE 274/2010-34 zo dňa 14. 12. 2010 odvolanie oprávneného odmietol. OS Zvolen svojím uznesením 11Er 3181/2003-37 zo dňa 18. 2. 2011 exekúciu zastavil. Voči tomuto uzneseniu podal oprávnený odvolanie na tunajšom súde dňa 24. 3. 2011. KS BB svojím uznesením 2CoE 210/2011-46 zo dňa 1. 7. 2011 Uznesenie OS Zvolen potvrdil.

Žalovaný sa k podanej žalobe vyjadril písomne listom zo dňa 08. 07. 2013. Pokiaľ išlo o uplatnený nárok na náhradu škody, žalovaný poukázal na všeobecné podmienky pri splnení ktorých štát zodpovedá za škodu spôsobenú orgánom verejnej moci pri výkone verejnej moci:

- 1) nezákonné rozhodnutie, resp. nesprávny úradný postup,
- 2) vznik škody,
- 3) príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou.

Pre vznik zodpovednosti štátu musia byť splnené všetky tri podmienky súčasne. Žalovaný poukázal, že všeobecným predpokladom na zmenu súdneho exekútora je žiadosť oprávneného na zmenu súdneho exekútora spolu s uvedením súdneho exekútora, ktorý má nahradiť pôvodného exekútora. V praxi je zaužívaný model, v zmysle ktorého exekučný súd po dôjdení žiadosti o zmenu súdneho exekútora predloží žiadosť pôvodnému súdnemu exekútorovi na vyjadrenie, na vyčíslenie jeho doterajších trov, a na zaslanie príslušného exekútorskeho spisu za účelom realizácie povinnosti vyplývajúcej exekučnému súdu z ustanovenia § 44 ods. 9 exekučného poriadku, pričom súd v rozhodnutí o zmene exekútora podľa ods. 8 citovaného zákona zároveň vykonaním exekúcie poverí exekútora, ktorého navrhne oprávnený a vec mu postúpi spolu exekučným spisom súdneho exekútora, ktorý bol vykonaním exekúcie pôvodne poverený

Žalovaný pripustil, že v jednotlivých prípadoch mohol exekučný súd rozhodnúť o návrhoch oprávneného na zmenu súdneho exekútora po uplynutí zákonom stanovenej 30-dňovej lehoty od doručenia takéhoto návrhu, najmä v prípadoch, ak pôvodný súdny exekútor neposkytol exekučnému súdu plnú súčinnosť. V takýchto prípadoch exekučný súd objektívne nemôže dodržať zákonnú 30-dňovú lehotu na rozhodnutie o návrhu žalobcu ako oprávneného na zmenu súdneho exekútora tak, aby v tejto lehote rozhodol aj o trovách exekúcie pôvodného súdneho exekútora a súčasne postúpil novému súdnemu exekútorovi exekučný spis pôvodného súdneho exekútora. Ďalej zdôraznil, že žalobcovi nič nebránilo využiť účinný prostriedok na opravu, ktorým bezpochyby bolo podanie sťažnosti predsedovi súdu proti porušovaniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa § 3 ods. 7 v spojení s § 62 a nasl. zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch. Ak žalobca tento prostriedok nápravy nevyužil, zanedbal svoju všeobecnú preventívnu povinnosť podľa ustanovenia § 415 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, pretože si nepočínal tak, aby nedošlo ku škode na jeho majetku. Súčasne žalovaný poukázal na judikatúru Ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 16/02, ktorá konštatuje, že pri posúdení či došlo alebo nedošlo k porušeniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavný súd prihliada síce na lehoty, ktoré sú uvedené v ústave alebo v zákone, ale ich nedodržanie nepovažuje automaticky za porušenie uvedeného základného práva, pretože aj v týchto prípadoch sú rozhodujúce všetky okolnosti danej veci. Pojem „zbytočné prietahy“ obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 ústavy je pojem autonómny, ktorý nemožno vykladať a aplikovať len s ohľadom na lehoty uvedené v zákone. S ohľadom na konkrétne okolnosti veci sa totiž ani v takýchto prípadoch postup dotknutého štátneho orgánu nemusí vyznačovať takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prietahy, v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy (I. ÚS 63/00).

Vzhľadom na povahu úkonu, zákonom ustanovenú lehotu, lehotu v ktorej sa rozhodlo, nečinnosť žalobcu i nevyhnutnosť vykonať pred, resp. súčasne s rozhodnutím i iné úkony, nie je možné nerozhodnutie o návrhu na zmenu súdneho exekútora v lehote ustanovenej zákonom považovať za zbytočné prieťahy, a teda za nesprávny úradný postup.

Pokiaľ ide o existenciu prieťahov v konaní žalovaný uviedol, že podľa § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. (účinnom od 01. 01.2013) pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prieťahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prieťahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prieťahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prieťahy v súdnom konaní právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorý Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov.

Žalobca nepreukázal, že podal sťažnosť na prieťahy v konaní, resp. žiadosť o prešetrenie vybavenia sťažnosti, ani existenciu právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ani právoplatné rozhodnutie ESLP, či právoplatné rozhodnutie Ústavného súdu SR, ktorými by bolo konštatované porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Z týchto dôvodov mal žalovaný za to, že nie je preukázaný nesprávny úradný postup spočívajúci v existencii prieťahov.

Vo vzťahu k uplatnenej náhrade materiálnej škody vo výške 175 Eur žalovaný uviedol, že pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z. je o. i. nevyhnutné preukázať existenciu škody a jej výšku. Žalobca ale nepreukázal existenciu škody a nároky, ktoré si uplatňuje, žalovaný považoval za hypotetické. K tomuto názorovému presvedčeniu žalovaného viedla skutočnosť, že žalobca v žalobách neuvádza, či predmetné vecné náklady predstavujú podľa § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. skutočnú škodu, alebo ušlý zisk. Skutočná škoda je trvalé zmenšenie majetku poškodeného a ušlý zisk predstavuje ušlý majetkový prospech, resp. nerozmnženie majetku poškodeného, ktoré by bolo možné dôvodne očakávať, nebyť škodnej udalosti s ohľadom na pravidelný beh vecí.

Žalobca však neunesol dôkazné bremeno tvrdenia, pretože nekonkretizoval či si uplatňuje skutočnú škodu alebo ušlý zisk, a zároveň paušalizáciu vecných nákladov nemožno považovať ani za zmenšenie majetku ani za ušlý majetkový prospech. Žalobca by v každom konkrétnom konaní na preukázanie vzniku škody musel produkovať dôkazy preukazujúce škodu pri každej individuálnej pohľadávke. Požadovať paušálne sumy za spomínané vecné všeobecne uvedené činnosti je nesprávne a účelové.

Od povinnosti riadne preukázať vznik a výšku škody žalobcu neodbremeňuje množstvo podaných žalôb, ťažkosti pri jej vyčíslení a preukazovaní, ani ochrana osobných údajov, obchodného tajomstva, či dôverných informácií, teda skutočnosti, ktorými žalobca exemplárne nesplnenie dôkaznej povinnosti odôvodňuje.

Z uvedeného mal súd za to, že žalobca právne relevantným spôsobom nepreukázal ani vznik škody, ani výšku škody.

Pokiaľ ide o nemajetkovú ujmu, podľa § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak. Podľa ods. 3 citovaného zákonného ustanovenia výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa ods. 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na:

- a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
- b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Je pravdou, že žalobca poukazuje na viacero nálezov Ústavného súdu SR, kde rozhodoval o poskytnutí finančného zadostučinenia za zbytočné priesťahy. Poskytovanie finančnej satisfakcie však nie je automatické a podlieha podrobnému skúmaniu prípadu zo strany súdu. Nie je preto možné vychádzať z paušálnej sumy 663,88 Eur, ktorá by mala byť priznaná za každý rok priesťahov. Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojej rozhodovacej činnosti prihliadal aj na to, či sťažnosť predsedovi súdu viedla k náprave alebo nie. Pokiaľ však žalobca takýto prostriedok nevyužil, je neprijateľné, aby sa priznávala náhrada nemajetkovej ujmy podľa vybratých nálezov Ústavného súdu SR, keď predseda príslušného súdu nemal ani len teoretickú možnosť prípadnú nápravu zjednať. Ďalej treba zdôrazniť, že vznik nemajetkovej ujmy u právnických osôb a fyzických osôb je odlišný. Pocity členov riadiacich orgánov spoločnosti v podobe frustrácie, úzkosti, neistoty a nedôvery sú právne bezvýznamné v predmetnom konaní, pretože náhradu škody a nemajetkovej ujmy si uplatňuje spoločnosť ako právnická osoba (bližšie pozri rozsudok NS ČR sp. zn. 30Cdo 675/2011).

V neposlednom rade nie je možné nespomenúť povahu a predmet konaní, v ktorých malo k nesprávnemu úradnému postupu dôjsť a to pri zohľadnení povahy podnikateľskej činnosti žalobcu a povedomí, ktoré je okolo žalobcu v spojení s jeho aktivitou vytvorené. V posledných rokoch všetky zložky štátnej moci zamerali svoju pozornosť na ochranu spotrebiteľských práv, pričom je všeobecne známa notorieta, že potrebu ochrany práv spotrebiteľov podmienila najmä činnosť žalobcu na trhu spotrebiteľských úverov. Práve uplatňovanie rôznych pohľadávok v titulu spotrebiteľských úverov je predmetom exekučných konaní, ktoré žalobca inicioval a v ktorých malo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu.

Žalovaný poukázal na list Európskej komisie, Generálneho riaditeľstva pre spravodlivosť pod č. JUST/A3/RM/kb D(2010)] 1360 adresovaný stálemu predstaviteľovi Slovenskej republiky pri Európskej únii, v ktorom Európska komisia uvádza, že v súvislosti s podnikateľskými praktikami žalobcu dostala sťažnosti od slovenských spotrebiteľov, ako aj sťažnosť od slovenského združenia na ochranu spotrebiteľov, pričom útvary Komisie sa o týchto praktikách dozvedeli aj prostredníctvom návrhu na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podľa článku 267 ZFEÚ podal Krajský súd v Prešove.

Z dôvodu nepreukázania splnenia základných zákonných podmienok, ktoré sú potrebné pre priznanie náhrady škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z., súd považoval žalobu za právne neopodstatnenú a neodôvodnenú.

Podľa § 4 ods. 1 písm. a/ bod 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v dôsledku rozhodnutia vydaného súdom alebo ak škoda bola spôsobená nesprávnym úradným postupom súdu.

Podľa § 9 ods. 1 citovaného zákona v znení platnom v čase vydania poverenia a v čase začatia konania, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné priesťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa § 9 ods. 2 citovaného zákona právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takýmto postupom spôsobená škoda.

Podľa § 16 ods. 4 citovaného zákona, ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa § 17 ods. 1 citovaného zákona uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. Podľa ods. 2 citovaného zákonného ustanovenia v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peňazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 41 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti, exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.

Podľa § 44 ods. 8 citovaného zákona, oprávnený môže kedykoľvek v priebehu exekučného konania aj bez uvedenia dôvodu podať na príslušný okresný súd návrh na zmenu exekútora. Súd rozhodne o zmene exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora.

Podľa § 44 ods. 9 citovaného zákona súd v rozhodnutí o zmene exekútora podľa odseku 8 zároveň vykonaním exekúcie poverí exekútora, ktorého navrhne oprávnený, a vec mu postúpi spolu s exekučným spisom súdneho exekútora, ktorý bol vykonaním exekúcie pôvodne poverený. Účinky pôvodného návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie zostávajú zachované. Trovy exekúcie pôvodného exekútora sa vypočítajú tak, ako keby došlo k zastaveniu exekúcie.

Súd mal po vykonaní dokazovania za to, že žalobca neunesol dôkazné bremeno tvrdenia, pretože nekonkretizoval, či si uplatňuje skutočnú škodu alebo ušlý zisk. Žalobca rovnako nepreukázal výšku tvrdenej škody, ako aj nemajetkovej újmy, pri ktorých ani nie je zrejmé, ako k týmto sumám žalobca dospel. Žalobca by v každom konkrétnom konaní na preukázanie vzniku škody musel produkovať dôkazy preukazujúce škodu pri každej individuálnej pohľadávke. Od povinnosti riadne preukázať vznik a výšku škody žalobcu neodbremeňuje množstvo podaných žalôb, ťažkosti pri jej vyčíslení a preukazovaní, ani ochrana osobných údajov, obchodného tajomstva, či dôverných informácií, teda skutočnosti, ktorými žalobca exemplárne nespĺnenie dôkaznej povinnosti odôvodňuje.

Súd mal na základe vyššie uvedeného za to, že žalobca nepreukázal splnenie základných zákonných podmienok, ktoré sú potrebné pre priznanie náhrady škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z., súd považoval žalobu za právne neopodstatnenú a neodôvodnenú.

V zmysle zásady úspechu účastníka v konaní podľa § 142 ods. 1 O.s.p. žalovanému náležalo právo na náhradu vzniknutých trov konania. Súd mu však náhradu trov konania nepriznal, pretože žalovaný v prípade úspechu túto nepožadoval.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 204 ods. 1, prvá veta OSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 OSP). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho rovy (§ 42 ods. 3 OSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 33/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 OSP).

Odvolať sa proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 OSP t.j.

1) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov

2) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania

3) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený

4) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie

5) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný

6) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom

7) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát

8) súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a OSP), t.j.

1) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

2) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej

3) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 OSP,

4) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 OSP).